

Fakty Pewne

Nazwisko: Nicolaus de Radom,
Mycolay Radomsky, Mikołaj
Radomski

Pochodzenie: Radom (Polska)

Okres aktywności: I połowa XV
wieku

Zachowane utwory: 10
kompozycji w 2 rękopisach (Kras
52, Wn 378)

Poziom: opanowanie
najnowocześniejszych technik
polifonicznych epoki

Hipotezy i Domniemania

1390: Nicolaus Gerald de Radom otrzymuje beneficja od
papieża Bonifacego IX - tożsamość z kompozytorem
prawdopodobna (Musielak, Perz, Verstraete)

Wykształcenie: przypuszczalnie w Polsce (Verstraete)

Kontakty: możliwe spotkanie z Ciconią i Zacarą w Rzymie
ok. 1390

Daty życia: niemożliwe do ustalenia

Biografia: brak innych dokumentów

Utwór	Gatunek
Magnificat	Kantyk
Et in terra (I-III)	Gloria
Patrem omnipotentem (I-III)	Credo
Alleluja	Graduał
Hystoriographi aciem mentis	Ballada
---	Ballada (?)

Razem: 10 utworów

Utwory liturgiczne: 8

(Magnificat + 6 części mszalnych
+ Alleluja)

Utwory świeckie: 2 (ballady)

Rękopisy: Kras 52 (9 utworów),
Wn 378 (3 utwory, w tym 1
konkordancja)

WŁOCHY:

- Padwa - Johannes Ciconia (zm. 1412)
- Rzym - Antonio Zacara da Teramo (zm. po 1416)

FRANCJA / BURGUNDIA:

- Cambrai - Katedra, Guillaume Dufay (1397-1474)
- Dijon - Dwór książąt burgundzkich
- Avignon - Papieski ośrodek (do 1403)

NIDERLANDY:

- Bruksela - wczesna szkoła niderlandzka

POLSKA:

- Kraków - Uniwersytet Jagielloński (1364), Katedra Wawelska
- Radom - Mikołaj z Radomia

Cechy stylu:

- kontrapunkt ozdobny, imitacje
- fauxbourdon
- symetria formalna
- równowaga głosów

Najbardziej rozbudowane dzieło
sakralne Radomskiego

Kompozycja liturgiczna na
nieszpory (*ad Vesperas*)

Tekst to cytaty z Ewangelii wg św.
Łukasza (Łk 1,46–55)

Używana w święta maryjne,
zwłaszcza Zwiastowania

1. *Magnificat anima mea Dominum.*
2. *Et exultavit spiritus meus in Deo salutari meo.*
3. *Quia respexit humilitatem ancille sue ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes.*
4. *Quia fecit mihi magna Quia potens est et sanctum nomen eius.*
5. *Et misericordia eius a progenie in progenies timentibus eum.*
6. *Fecit potenciam in brachio suo Dispersit superbos mente cordis sui.*
7. *Deposuit potentes de sede, et exultavit humiles.*
8. *Esurientes implevit bonis, et divites dimisit inanes.*
9. *Suscepit Israel puerum suum, recordatus misericordie sue.*
10. *Sicut locutus est ad patres nostros Abraham et semihi eius in secula.*
11. *Gloria Patri et Filio et Spiritui Sancto.*

11 odcinków

odpowiadających kolejnym
wersetom

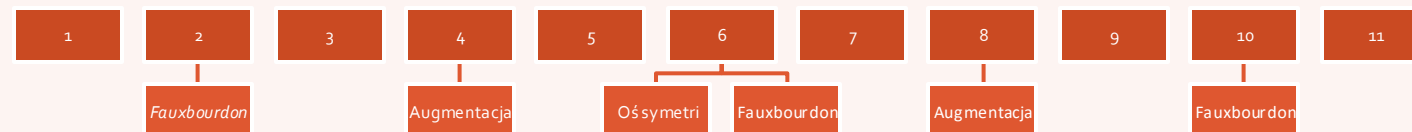
Doksologia zamyka utwór

Zasada symetrii:

odcinki 2, 6, 10 – fauxbourdon,

4 i 8 – augmentacja

Całość: ok. 246 taktów

Trzygłos:

- Discantus – głos wokalny
- Tenor i Contratenor – instrumentalne

Techniki:

Contrapunctus simplex

Nota contra notam

Fauxbourdon

Cantus firmus w głosie najwyższym

Melodyka oparta jest na
pierwszym tonie psalmowym.

Występują zmiany: mediatio I
terminatio

W głosie discantus – melodia
gregoriańska w wersji
wariacyjnej

Modus dorycki (na d)

Kadencje typu landinowskiego (seksta – unisono –
kwinta)

Częste kadencje podwójne (I i V stopień)

Zakończenia: d–a–d

Temat	Słowo-klucz	Środek muzyczny	Znaczenie
Pokora Maryi	<i>humilitas</i>	<i>Contrapunctus simplex</i>	prostota i czystość
Miłosierdzie Boże	<i>misericordia</i>	<i>augmentacja</i>	rozciągnięcie w czasie, majestat
Radość ducha	<i>exultavit spiritus meus</i>	<i>fauxbourdon</i>	światło, radość
Abraham i wiara	<i>Abraham</i>	melizmat	ciągłość pokoleń

Johannes Ciconia – włoski intelektualizm

Antonio Zacara da Teramo – ekspresyjność i
ornamentacja

Guillaume Dufay - równowaga głosów

KONIEC